

Sygn. akt **III S 75/16**

POSTANOWIENIE

Dnia 27 września 2016 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Magdalena Balion - Hajduk

Sędziowie SO Marcin Rak (spr.)

SR del. Maryla Majewska - Lewandowska

po rozpoznaniu w dniu 27 września 2016 roku w Gliwicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi wierzyciela (...) Wierzytelności Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W.

z udziałem Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Tarnowskich Górach M. Z. i Prezesa Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach

o stwierdzenie przewlekłości postępowania egzekucyjnego

prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Tarnowskich Górach M. Z. pod sygnaturą Km 5663/15

postanawia:

oddalić skargę.

SSR del. Maryla Majewska – Lewandowska SSO Magdalena Balion – Hajduk SSO Marcin Rak

Sygn. akt **III S 75/16**

UZASADNIENIE

Wierzyciel w dniu 11 kwietnia 2016 roku złożył skargę na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu egzekucyjnym bez nieuzasadnionej zwłoki, w sprawie prowadzonej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Tarnowskich Górach M. Z. pod sygn. akt Km 5663/15. Domagał się stwierdzenia przewlekłości tegoż postępowania, wydania komornikowi zaleceń zmierzających do prawidłowego prowadzenia egzekucji oraz przyznania od komornika na swoją rzecz sumy pieniężnej w wysokości 2.000 złotych. W uzasadnieniu wskazał, że wniosek egzekucyjny złożył w dniu 23 kwietnia 2015 roku domagając się skierowania egzekucji do ruchomości, wierzytelności, wynagrodzenia za pracę i świadczenia emerytalno – rentowego dłużnika. Dodatkowo, pismem z 16 lipca 2015 roku wniósł o skierowanie egzekucji do rachunków bankowych dłużnika. Egzekucja okazała się skuteczna w niewielkim zakresie albowiem po zajęciu świadczenia emerytalnego komornik przekazał wierzycielowi łącznie 366,72 zł. Komornik nie zrealizował przy tym wniosku wierzyciela o egzekucję z ruchomości, to jest nie podjął w tym celu czynności w miejscu zamieszkania dłużnika. Według skarżącego egzekucja trwa zbyt długo.

Komornik wniósł o oddalenie skargi. Wskazał, że prowadzi postępowaniu przeciwko dłużnikowi od 2004 roku. Obecnie czynnych jest 19 spraw. W ich toku uzyskał wiedzę o braku majątku ruchomego dłużnika. Na terenie Polski

dłużnik posiada jedynie adres korespondencyjny a faktycznie przebywa za granicą. Komornik podkreślił też, że wierzyciel nie występował o udzielenie informacji o stanie egzekucji, a zgodnie z art. 763 k.p.c. informacje takie nie są udzielane z urzędu. Wreszcie wskazał, że egzekucja jest skuteczna o czym świadczy wyegzekwowanie około 18% należności objętej tytułem wykonawczym.

Prezes Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach także zgłosił swój udział w sprawie. Wnosząc o oddalenie skargi przychylił się do argumentacji Komornika.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Wniosek egzekucyjny obejmujący należność w łącznej kwocie około 2.350 złotych z dalszymi odsetkami wierzyciela wpłynął do komornika w dniu 22 czerwca 2015 roku. Zawierał żądanie skierowania egzekucji do wynagrodzenia za pracę, świadczenia emerytalnego lub rentowego, wierzytelności oraz ruchomości dłużnika.

W dniu wpływu wniosku komornik sporządził zawiadomienie o wszczęciu egzekucji dla dłużnika oraz zajęcie wierzytelności dłużnika z ubezpieczenia społecznego dłużnika oraz wierzytelności w Urzędzie Skarbowym.

Dnia 1 lipca 2015 roku komornik skierował do wierzyciela zawiadomienie o konieczności rozszerzenia wniosku egzekucyjnego o egzekucję z rachunków bankowych ustalonych w toku postępowania.

Dnia 23 lipca 2015 roku wierzyciel złożył wniosek o prowadzenie egzekucji z rachunków bankowych.

Dnia 24 lipca 2015 roku komornik sporządził zajęcie wierzytelności z rachunków bankowych, które skierował do pięciu banków.

Dnia 10 sierpnia 2015 roku wpłynęła do akt informacja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o tym, że zajęcie wierzytelności jest skuteczne i będzie realizowane od miesiąca września 2015 roku, a dłużnikowi przysługuje emerytura w wysokości 3.501,80 zł. W dniach 10 i 13 sierpnia 2015 roku dnia wpłynęły relacje trzech banków o zbiegu egzekucji do rachunków bankowych prowadzonych dla dłużnika z innymi egzekucjami sądowymi, natomiast w dniach 11 sierpnia 2015 roku i 24 września 2015 roku relacje kolejnych dwóch banków o braku środków na rachunkach dłużnika.

Dnia 19 sierpnia 2015 roku wpłynęła relacja Naczelnika Urzędu Skarbowego o braku wierzytelności przysługujących dłużnikowi.

Po tej dacie jedynymi czynnościami komornika było pobieranie i rozliczanie kwot egzekwowanych ze świadczenia przysługującego dłużnikowi z ZUS. W okresie od 7 sierpnia 2015 roku do 18 kwietnia 2016 roku komornik uzyskał w ten sposób 434,43 zł, z czego na rzecz wierzyciela przekazał 391,08 zł.

Komornik prowadzi postępowania egzekucyjne przeciwko dłużnikowi od 2004 roku. Obecnie czynnych jest 19 spraw na łączną kwotę zadłużenia sięgająca 100.000 złotych. W toku tamże podjętych czynności Komornik ustalił, że dłużnik nie posiada ruchomości mogących stanowić źródło skutecznej egzekucji. Adres dłużnika w kraju jest jedynie adresem korespondencyjnym gdyż na stałe przebywa on za granicą.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Jak wynika z art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 roku o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. z 2004 roku, nr 179, poz. 1843, ze zm.), dla stwierdzenia, czy w sprawie doszło do przewlekłości postępowania, należy w szczególności ocenić terminowość i prawidłowość czynności podjętych przez (...) komornika sądowego w celu przeprowadzenia i zakończenia sprawy egzekucyjnej albo innej sprawy dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego, uwzględniając charakter sprawy, stopień faktycznej i prawnej jej

zawiłości, znaczenie dla strony, która wniosła skargę, rozstrzygniętych w niej zagadnień oraz zachowanie się stron, a w szczególności strony, która zarzuciła przewlekłość postępowania.

Oceniając czy doszło do przewlekłości postępowania egzekucyjnego należy mieć na względzie ogólną regułę, zgodnie z którą zasadniczo komornik nie jest zobowiązany do przeprowadzania z urzędu dochodzenia oraz podejmowania czynności celem ujawnienia składników majątku dłużnika. Granice działań komornika wyznaczone są wnioskami wierzyciela, przy czym w zakresie egzekucji z ruchomości wystarczające jest aby wierzyciel zażądał przeprowadzenia egzekucji ze wszystkich ruchomości znajdujących się we władaniu dłużnika, bez szczegółowego ich opisywania.

Zatem do przewlekłości postępowania egzekucyjnego dochodzi gdy komornik nie realizuje prawidłowo sformułowanych wniosków wierzyciela, a zaniechania te mają negatywne przełożenie na sprawność egzekucji i zaspokojenie wierzyciela.

Z akt postępowania objętego skargą wynika, że istotnie Komornik nie podjął w tym postępowaniu czynności w celu realizacji wniosku wierzyciela dotyczącego egzekucji z ruchomości. Zaniechanie to nie mogło jednak świadczyć o przewlekłości postępowania skoro w toku kilkudziesięciu innych postępowań prowadzonych na przestrzeni ostatnich 12 lat Komornik ustalił, że dłużnik nie posiada majątku ruchomego, do którego można skierować skuteczną egzekucję. Ponowne podejmowanie takich samych ustaleń w sprawie objętej skargą nie było zatem celowe. Można zarzucić Komornikowi, że nie sporządził stosownego zapiska urzędowego w aktach egzekucyjnych, względnie nie umieścił w nich odpisu protokołu czynności podjętych z innych sprawach. Braki w tym zakresie nie mogły jednak stanowić o przewlekłym prowadzeniu egzekucji. Podstawowe znaczenie miało bowiem to, że Komornik posiadał sprawdzone informacje co do braku ruchomości dłużnika podlegających zajęciu, nie można mu zatem skutecznie zarzucić, że nierealizując wniosku wierzyciela o egzekucję z ruchomości – w sytuacji gdy skuteczną był egzekucja z innego składnika majątku dłużnika – doprowadził do nieuzasadnionego przedłużenia postępowania. Nie budziło bowiem wątpliwości, że przeprowadzenie egzekucji z ruchomości nie doprowadziło by do szybszego zakończenia postępowania.

Brak było też podstaw do uznania, aby egzekucja toczyła się przewlekłe z innych przyczyn. Wszak Komornik zrealizował wszystkie pozostałe wnioski wierzyciela. Doprowadziło to do skutecznego zajęcia wierzytelności z ubezpieczenia społecznego dłużnika i skutkowało systematycznym realizowaniem tytułu wykonawczego. Na dzień wniesienia skargi tytuł ten został wykonany przez organ egzekucyjny w około 18%.

Okoliczności te przemawiały przeciwko uznaniu aby wystąpiły przesłanki opisane w art. 2 ust. 2 cytowanej ustawy o skardze na naruszenie prawa strony (...) stanowiących podstawę do stwierdzenia przewlekłości.

Z tych też względów Sąd Okręgowy oddalił skargę, a to na podstawie art. 12 ust 1 tejże ustawy.

SSR del. Maryla Majewska – Lewandowska SSO Magdalena Balion – Hajduk SSO Marcin Rak